

Dveře se samy otevřou,
do útrob budovy tě zvou,
drátěné koše mnoho zboží pojmu,
ukojí touhu velikou.
Regály plné věcí jsou,
lákají formou barevnou,
megatuny žrádla zákazníkы dojmou,
voní neznámou cizinou.

Z Brasilie káva a z Indie čaj
a sojové maso z Nizozemí,
pro přírodu peklo a pro lidi ráj,
ale jenom pro ty, co na to maj';
z Maďarska salám a z Francie sýr
spolu s australskými ústřicemi;
hlavně, že panuje na světě mír,
že neohrozí transit válečný vír.

Kamiony jedou černou tmou,
dobroty nám z dálky přivezou,
mraky silných jedů z výfuků se valí,
brzy všechny stromy zahynou.
Vymýcené lesy, plantáže,
dálnice a doky, garáže;
už přirozený svět do smutku se halí,
možná, že ho vskřísit dokáže...
...co? No přece:

Zrušit všechny smlouvy, nevozt nic,
vystačit si s málem, ale se svým,
na reklamu nedat, přemýšlet víc,
registrovat rub, ne jenom líc;
není to tak těžký, jak se zdá,
člověk se svým choutkám poddat nesmí;
ona česká strava není tak zlá,
sotva bez cizího zboží hrozí nám hlad.